

Теоретична та експериментальна медицина

НА ПУТИ К КЛЕТОЧНОЙ ТЕРАПИИ

А.Л. Алтухов, Т.Ю. Щеголева, В.Г. Колесников, Н.В. Древаль (Харків)

Проблема кардиомиопатий – одна из самых актуальных в клинической медицине. Трудность диагностики и лечения является причиной ранней инвалидизации и высокой смертности.

В настоящей работе проведен анализ молекулярных механизмов развития кардиомиопатии с применением нового метода изучения управляющих систем клетки на основе КВЧ-диэлектрометрии. Этот метод дает возможность анализировать системы регуляции клетки в условиях неразрушающего контроля в реальном времени. Это позволяет использование сочетаний гормональных стимуляторов, модуляторов, а также блокаторов клеточной активности без ограничения количества компонент изучаемой модели. Апробация метода на базе Института терапии АМН и Харьковского Медицинского университета для исследований и коррекции мембрано-клеточных нарушений при гипертонии и ишемической болезни сердца показала возможность перехода на его основе к новому направлению терапевтического вмешательства.

Анализ результатов тестирования молекулярных механизмов трансмембранный передачи сигнала при гормональной стимуляции, моделирующей развитие стресса на клеточном уровне, у здоровых (Н.В.Древаль) и больных с различными стадиями ишемической болезни сердца (Васильева Е.В.) и кардиомиопатий (С.Ю.Мизер и соавт.) дает возможность предложить эту модель для ранней диагностики болезни и контроля эффективности лечения на молекулярно-клеточном уровне.

НОВЫЙ МЕТОД АНАЛИЗА ДЕЙСТВИЯ АНТИБИОТИКОВ НА ФЛОРУ КИШЕЧНИКА

Н.В. Древаль, А.Л. Алтухов, Т.Ю. Щеголева, В.Г. Колесников (Харків)

Хорошо известно, что применение антибиотиков разных классов при лечении заболеваний ЖКТ оказывает негативное влияние на функции кишечника, приводящее к дисбактериозу. В настоящей работе проведено исследование действия антибиотиков на культуру *E.coli* с целью разработки методов коррекции влияния лекарственных препаратов на флору кишечника. Были изучены клеточные ответы *E.coli* на ампициллин, левомицетин, стрептомицин, гентамицин и линкомицин. Используемые препараты существенно различаются клеточными мишениями, влияя как на структуры наружной и внутренней мембранны, так и на белоксинтезирующий аппарат клетки.

Для аналізу клеточних ответів використований метод КВЧ діэлектрометрії. Він дозволяє досліджувати системи регуляції клетки без їх модифікації та руйнування в реальному часі.

По даним діэлектрометрії антибіотики, що мають різні молекулярні механізми дії, відрізняються за параметрами, пов'язаними з гідратацією клетки. Використання комбінацій гормональних стимулаторів та цитостатиків на фоні антибіотиків дає можливість дослідження молекулярних механізмів за змінами гідратаційних параметрів. Отримані результати дозволяють рекомендувати метод для аналізу ефективності та корекції застосування різних класів антибіотиків в клініці.

ХАРАКТЕРИСТИКА АНТИТОКСИЧНОГО ІМУНІТЕТУ У ХВОРИХ НА ДИФТЕРІЮ В ПЕРІОД СПАДУ ЕПІДЕМІЇ В 1996-2001 РОКИ

М.М. Каплін, Т.С. Габелюк, В.К. Мусієнко, В.М. Ломко (Суми, Ромни)

За 1996-2001 роки в Сумській області на дифтерію захворіла 271 особа. Особливо різке зниження захворюваності відзначено з 1998 року, в 2001-2001 роках були одинокі випадки. Антитоксичний імунітет досліджено у 171 хворого за допомогою РПГА, яка проводилася в бактеріологічній лабораторії обласної СЕС. На дифтерію хворіли як щеплені за повною схемою (57,2%) так і нещеплені або щеплені не повністю з різними порушеннями (42,8%). У щеплених за повною схемою перебіг дифтерії у більшості випадків відзначався легкий, у нещеплених та щеплених з різними порушеннями - середньотяжкий, тяжкий та токсичний. Серед хворих дорослих було 234 (86,3%), дітей - 37 (13,7%). Збудник дифтерії tox. gravis виділено у 220 хворих (92,3%), tox. mitis - у 2-х випадках (0,7%). Серонегативні штами - 19 (7%). У попередньому дослідженні ми довели, що захисними титрами антитоксину проти дифтерії є титри 1:160 і вище. Захисні титри антитоксину в 1996-2001 роках відзначено у 84-х хворих (31%), серонегативні та незахисні титри у 87 (32,1%). В 1995 році таких титрів відповідно було 89 (45,4%) і 107 (54,6%). Серед померлих у 1996-2001 роках щеплених за повною схемою було 2, нещеплених та щеплених не повністю - 3. Ці дані підтверджують наші припущення, виказані раніше, що рівень захисного імунітету залежить від різних факторів, в тому числі і від індивідуальних генетичних особливостей імунної відповіді на вакцину (анатоксин).